



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1595. usque ad annum 1600

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1773

VD18 90118677

§. 72. Seditiosa Hugonottarum molimina adversus Franciæ Regem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67263](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67263)

tem persuasi sumus, quod Rex nequaquam propriæ suæ voluntatis impulsu permotus, sed pravis suorum consiliis deceptus ejusmodi fœdus molitur: si tamen nihilominus res ad exitum deducatur, nos usurpatam Regis auctoritatem armis tueri obstringemur; nec ad id nobis vires deerunt, cum arcta invicem societate conjuncti simus, semperque jungendi, aliunde vero experientia docuerit, quam inanes hæc hactenus fuerint conatus, quibus ejusmodi homines nostram Religionem evertere machinati sint, cum eorum molimina duntaxat ad nostram factionem numero, & potentia augendam profuerint: de cetero speramus, quod rebus omnibus mature pensitatis Regia sua Majestas saniora, magisque congrua capere velit consilia, interim vero haud ægre ferat, quod & nos adversus mali periculum ea præparemus remedia, quæ nobis prudentia suggererit.

Sæcul. XVI.
A.C.1597.

§. LXXII.

Seditiosa Hugonottarum molimina adversus Franciæ Regem.

Temerariam hanc Constantii declarationem Henricus Rex utpote iteratis Hæreticorum exprobrationibus jam dudum assuetus summa moderatione

Daniel l.c.

K 4

exce-

Sæcul. XVI.

A.C. 1597

exceptit, ac Deputatum ad Hugonottas remittens pollicitus est, quod illorum quietem, securitatemque semper cordi habere, seque erga illos tanquam Patrem, ac Protectorem gerere velit, dummodo vicillim ipsi, prout fideles subditos decet, obsequium præstare non detrectaverint: attamen ampla hæc Regis pollicitatio pervicax Hugonottarum ingenium adeo non flectebat, ut etiam seditionem, quam diu animo volutabant, executioni dare festinarent; eapropter suam factionem potentiorum Procerum auctoritate firmare intenti, cum de Bullionii, & Tremollii Ducum fide, atque auxilio certi essent, nullum non movebant lapidem, ut Diguerium quoque ad suas partes pertraherent; hic enim in Delphinatu supremus Gubernator a Rege constitutus omnes copias, quas Henricus contra Sabaudia Ducem destinaverat, suo imperio subjectas tenebat, proin si hic eorum partibus adhæsisset, abs dubio illorum factioni maximum accessisset momentum. Verum generosus hic vir Deputatos, quos Calvinistæ ad eum ablegabant, increpans declarabat, quod illos apud Regem accusare, necnon arma in eos convertere velit, si perversis suis consiliis, ac rebellionem ulterius pertinaciter insistere volue-

voluerint. Hæc repulsa Hugonottas ^{sæcul.XVI.}
adeo non a suis perfidis machinationi- ^{A.C. 1597.}
bus absterrebat, ut etiam Poliniacum
Sangermanum clam in Angliam ad
Elisabetham Reginam ablegarent, qui
ab eadem novæ sectæ patrociniū im-
ploraret.

§. LXXIII.

*Poloniæ Rex a Cardinale Legato
frustra ad Turcici belli societa-
tem sollicitatus.*

Interea summus Pontifex, ut Rudol- ^{Thu. l. II. 8.}
pho Cæsari ipsius opem adversus ^{pag. 787.}
Turcas imploranti pro viribus præsto ef-
fret, missis undique Legatis Christianos
Principes ad arma in Turcas vertenda
sollicitabat. Equidem Protestantes, ut
pia hæc Pontificis consilia everterent, nil
intentatum, inausumque relinquebant,
hac cavillatione usi, quod Papa inter
Cæsarem, Hispaniæ Regem, & Tran-
sylvaniæ Principem foedus pangere in-
tentus non diserte id contra Turcas, sed
generali voce contra *infideles* inire de-
crevisset, id vero subdole a Pontifice
factum ajebant, ut Hungaria a Turcis
liberata bellum contra ipsos Protestan-
tes, quos Pontifex velut infideles re-
putaret, vertere posset. Verum hoc
commentum temere adinventum a plu-
ribus flocci habebatur, nec Pontificem
abster-